Bütün Ülkelerin Emekçileri, Birleşiniz!

İŞÇİNİN SESİ

Sayı: 42 6 ŞUBAT 1976

FAŞİST CİNAYETLERİN TERTİPÇİSİ İHANET CEPHESİ ALAŞAĞI EDİLMELİDİR

- Ülkü Ocakları , kamu kesimi işyerlerine silâhlı zorbalar yerleştirmek üzere bir kampanya sürdürüyor.
- Egemen güçler sol güçleri bölmek için yeni yollar arıyor.

İŞÇİ SINIFI FAŞİZME GEÇİT VERMEYECEKTİR

FAŞİST ZORBALARIN SALDIRILARI İŞÇİLERİN MÜCADELESİNİ KIRAMAZ

Yurdumuzda faşist cinayetler, saldırılar, baskılar ardı kesilmeden sürüyor. Bu saldırıların kimler tarafından ve hangi amaçlarla düzenlendiği her gün basında, parlamentoda açık açık söyleniyor, belgelerle açıklanıyor.

CHP Muğla saylavı Halil Dere, 25 ocakta Meclis'e bir soru önergesi vererek, Türkeş'in geceleri Ankara'daki bazı öğrenci yurtlarını ziyaret ettiğini ve komandolarına saldırı taktikleri verdiğini açıkladı. CHP İzmir saylavı Süleyman Genç de bir açıklama yaparak, "Ülkü Ocakları içinde katil, esrarkeş, alkolik, çeşitli yasadışı eylemlerde bulunmuş adi suç sanığı bine yakın kişi vardır. Kamuoyuna tek tek isimlerini açıklamaya hazırız" dedi. Öte yandan, sendikalar, meslek odaları, öğrenci, öğretmen kuruluşları, tüm demokratik ve ilerici örgütler, bildiriler yayımlayarak, toplantılar, mitingler düzenleyerek faşist saldırıların içyüzünü kamuoyuna açıklıyorlar.

İŞÇİ SINIFINA SALDIRILAR

Hükümete adımlarını attıkları günden beri, son derece bilinçli olarak devlet mekanizmasını her kademde ele geçirme yolunda hızla ilerleyen faşistlerin esas amacı işçi sınıfını kırmaktır. Son gelişmeler bunu doğruluyor. Bugüne kadar millî eğitimde, öğrenciler ve öğretmenler üzerinde yoğunlaşan saldırılar, yavaş yavaş asıl hedefine doğru yöneliyor. Son haftalarda İzmir TARİŞ'de, Seydişehir'de ve İskenderun'da ortaya çıkan gelişmeler ve olaylar, faşistlerin işçilere karşı kanlı saldırılarına örnek oldu. Çelik-İş, Türk Metal-İş gibi faşist sendikalarda örgütlenen kamandolar, işçileri sindirmek, kan ve terörle susturmak için harekete geçtiler. Sendika adı altında ortaya çıkan bu faşist çeteler Nazi yöntemleri uyguluyorlar.

ECEVİT'İN AÇIKLAMASI

Faşist komandoların fabrikalara sızdırılması konusunda bir açıklama yapan Ecevit şöyle diyor:

"30 ocak günü belgeleriyle açıkladığım gibi Ülkü Ocakları kamu kesimi işyerlerine, kendi deyimiyle Militan yetişmiş ülküdaşlar"yani silâhlı zorbalar yerleştirmek üzere bir kampanya sürdürmektedir. Bu amaçla genelgeler çıkarmakta, hoparlör yayınları yapmaktadır. İzmir'de TARİŞ olaylarını bu yoldan işe yerleştirenler çıkarmıştır. Bornova'da devletin jandarmasına onlar ateş açmıştır. Seydişehir'de sendika gangsterliği yapanlar, işçilere, mühendislere saldıranlar, İskenderun'da sık sık olay çıkaran onlardır. Başkentte birçok devlet dairelerinde de kamu görevlilerinin başına belâ kesilen zorbalar da onlardır."

Gerici, faşist güçler bir yandan işçi sınıfı içinde

ARKASI 4. SAYFADA

Demokratik güçler Yusuf Küpeli için özgürlük istiyor

Yusuf Küpeli'nin serbest bırakılması ve derhal tedavi edilmesi için yurt içinde ve yurt dışında demokratik örgüt ve kuruluşlar eylemlerini sürdürüyorlar.

Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi ve Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu'na bağlı örgütler bu konuda birçok girişimlerde bulunmuşlardı. Bouchum Türkiyeli Öğrenciler Derneği de, Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'e, Yusuf Küpeli'nin serbest bırakılmasını talep ettiğini belirten bir mektup gönderdi.

İTİB'in girişimiyle harekete geçen Sosyalist Doktorlar Birliği, Türk Tabipler Birliği'ne, Yusuf Küpeli'nin sağlık durumu ve hapisanedeki koşullar hakkında bilgi isteyen bir mektup gönderdi. Uluslararası Af Örgütü Yusuf Küpeli'nin durumu hakkında Savunma Bakanı'na ve İstanbul 1. Ordu Komutanı'na birer mektup yazdığını İTİB'e bildirdi. Batı Berlin Barış ve Özgürlük Komitesi de Cumhurbaşkanına Yusuf Küpeli'nin serbest bırakılmasını isteyen bir mektup gönderdi.

Bütün demokratik güçler ve örgütler Küpeli'nin hayatını kurtarmak için kampanyalar açmış mücadele ederken, Maocular, dergilerinde bu yurtsevere "hain, dönek" diye sıfatlar yakıştırıyorlar. Herzaman ilerici, demokrat, yurtsever güçlerin karşısında ve burjuvazinin yanında yer alan Maocuların bu hareketi, aslında hiç de şaşırtıcı olmadı. Bu yaptıklarıyla Maocular sadece, gerçek yüzlerini bir kez daha ortaya koymuş oldular.

Yusuf Küpeli'ye yapılan bu insanlık dışı davranış bütün ilerici güçlere yapılmış bir saldırı anlamına geliyor. Bugün hapisanelerde yine aynı kötü koşullar altında çürümeye bırakılmış birçok politik tutuklu vardır. İşte bu nedenle demokratik güçler tüm politik tutukluların serbest bırakılmasını talep ediyor. 141., 142. ve 146. maddelerin kaldırılması için savaşıyor.

EĞİTİM BAKANI ALİ NAİLİ ERDEM SİCİLLİ BİR KÜLTÜR DÜŞMANIDIR

Eğitim Bakanlığı okullara birer genelge göndererek bütün ilerici, demokrat yazarların kitaplarını toplatıyor.

MİLLİ EĞİTİM BAKANI A.N.ERDEM'İN OKULLARDAN TOPLATTIRIP YASAKLADIĞI KİTAPLARIN BAZILARI

Eğitim Bakanı Ali Naili Erdem, öğretmen kıyımından sonra şimdi de kitap kıyımına başladı. Erdem, bütün orta dereceli okullara birer genelge göndererek, ilerici, demokrat yazarların kitaplarının okul kitaplıklarından çıkartılmasını istedi. Bunların arasında Fakir Baykurt Yaşar Kemal, İsmail Cem gibi ilerici yazarların, dünyaca ünlü yazarların klasik yapıtlarının yanısıra "Atatürkçülüğün İlkeleri" adlı bir kitap da yer alıyor. Eğitim Bakanlığı'nca gerekçe olarak da, bu kitapların"millî terbiyeye aykırı, ahlâk, aile, hattâ cemiyet değerlerimizi yıkmaya matuf" olduğunu öne sürüyor. Okul kitaplıkları bunların yerine ırkçı, faşist kitaplarla dolduruluyor.

Eğitim kurumlarına saldırılar

Diğer yandan ise, öğrenim kurumlarında komando saldırıları ve cinayetleri yoğun bir biçimde sürdürülüyor. Yine birçok öğrenci sokaklarda, okullarda güpegündüz öldürüldü. Van Alparslan İlköğretmen Lisesi'nde 44 öğrenci eli silâhlı faşistlerden canlarını kurtarabilmek için okulu terketmek zorunda kaldı. 40 öğrenci, faşist komandolar gibi ulumadıkları için Antakya Eğitim Enstitüsü'nden kovuldu. Bazı öğretmenler de, öğrencilere mavi renkte veya soldan düğmeli önlükler diktirttiklerinden dolayı işlerinden atılıyorlar.

Eğitim Bakanlığı'nın bu faşist uygulamaları, halk arasında ve parlamentoda sert tepkilere yol açtı. CHP Hatay Milletvekili Mehmet Sönmez, Ali Naili Erdem'in kitap düşmanı olduğunu belirterek "Bu toplum, Erdem soyadlı erdemsiz Millî Eğitim Bakanı öğretmen düşmanı komando Nail'den yaptıklarının hesabını gün gelir sorar. Öldürülenlerin kanı yerde kalmaz" demiştir. İstanbul Belediye Başkanı Ahmet İsvan, Erdem'in okullarda sokulmasını yasakladığı kitaplardan satın alarak Beyazıt Belediye Kütüphanesine armağan etti. İsvan, öğrencilerin böy-

ARKASI 4. SAYFADA

İlerici güçler her cephede örgütleniyor

ANKARA KADINLAR DERNEĞİ KURULDU

Emekçi kadınlarımızın eşitlik, barış, demokrasi ve sosyal ilerleme yolunda verdikleri savaşım özellikle son birkaç yıl içinde büyük bir hız kazandı. Geçtiğimiz günlerde de, ilerici ve yurtsever kadınlarımızı çatısı altında toplamak amacıyla"Ankara Kadınlar Derneği" kuruldu. Ankara Kadınlar Derneği, 21 ocakta bir basın bülteni yayımlayarak kadınların devrimci savaşımda etkin bir şekilde yerlerini alabilmelerinin sağlanması için tüm anti faşist, anti-emperyalist güçlerin birliğinin gerektiğini belirtiyor. Bültende derneğin amaçları şöyle özetleniyor : "Biz Ankara Kadınlar Derneği olarak, bu mücadelede emekçi halkımızın yanında yer alıp, kadınlara yönelik her türlü ayrılıkçı hareketlere karşı çıkacağız; kadınların ekonomik-demokratik haklarını savunacağız."

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ KURULDU

Bütün faşist saldırı ve cinayetlere karşın ilerici, yurtsever gençliğimiz, savaşımına, örgütlenmesine ara vermiyor. İhanet Cephesi'nin bölme, sindirme, provokasyonlara düşürme çabaları, gençliğin savaş azmini kıramıyor.

Geçtiğimiz günlerde, uzun süreli çalışmaların sonucunda Türkiye İlerici Gençler Derneği kuruldu. Örgüt yöneticileri derneğin amacı üstüne şunları söylemiştir:"Amacımız tüm ilerici, demokrat, yurtsever, devrimci gençleri, faşistlere ve bozguncular karşı tek bir örgütün çatısı altında birleştirmektir.

Hedefimiz, tek bir yığınsal merkezi gençlik örgütüdür. Yolumuz işçi sınıfının yoludur." Bu yolda ele ele, omuz omuza yürümek için tüm ilerici gençleri, safları sıklaştırmaya çağırıyoruz."

İŞÇİNİN SESİ 2 YAŞINI DOLDURDU

Gazetemiz İŞÇİNİN SESİ'nin ilk sayısı, bundan iki yıl önce 1 şubatta çıkmıştı. İşçilerin desteği ile çıkmaya başlayan gazetemiz, bugüne dek hep işçi sınıfının çizgisini, ideolojisini savunmayı vazgeçilmez bir görev bilmiştir.

TİP ESKİ YANLIŞLARI YİNELİYOR

1

ÖNÜMÜZDEKİ İLK HEDEF İŞÇİ SINIFININ ÖNCÜLÜĞÜNDE DEMOKRATİK DEVRİMİ GERÇEKLEŞTİRMEKTİR

TİP Genel Başkanı Behice Boran'ın, YÜRÜYÜŞ dergisinin 39. sayısında yayımlanan konuşması, TİP'in 1971 öncesi içine düşmüş olduğu yanılgıları yinelemesi ve yanlış tezlerde ayak diremesi bakımından önem taşıyor. Hiç kuşkusuz, Türkiye devrimci hareketinde dünden bugüne köprülerin altından çok sular akmıştır. Bu arada birçok teorik ve ideolojik yanlış, devrimci mücadelenin pratiği içinde ayıklanmış, yanlışlardan arınma süreci hızlanmıştır. Ne var ki 1971 sonrasında kapatıldıktan sonra 1974 Mayıs'ında yeniden kurulan TİP, eski yanlışları günümüze taşıma çabası içine girmiştir.

Behice Boran'ın bu konuşmasındaki tüm yanlışlara ve çelişkilere değinme amacında değiliz. Örneğin, kimin yanında yer aldıkları göz önünde tutulmadan aydınların tümünün küçük burjuvazinin bir parçası olarak ele alınması gibi yanlış değerlendirmelerin, önemli de olsa üstünde durmayacağız.

Tartışmaları önümüzdeki devrimin "niteliği" ve "ulusal burjuvazi" konuları üzerinde yoğunlaştırmak, bize, TİP'in her iki konuda da nasıl sekter bir yanaşım içinde olduğunu ve devrimci mücadeleyi hangi çıkmazlara sürüklediğini açıkça gösterecektir.

SOSYALİST DEVRİM DEMOKRATİK DEVRİM

Behice Boran konuşmasına Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısını ve egemen üretim ilişkilerini kendi açısından açıklayarak başlıyor ve mevcut üretim biçiminden çıkarak, "Biz, Türkiye'de devrim aşamasının burjuva demokratik değil, sosyalist devrim olduğunu savunuyoruz" diyor. Bu tezine inandırıcılık kazandirebilmek için de hemen ardından şu argümanları sıralıyor:

"Türkiye'de burjuvazi, en azından İkinci Meşrutiyet'le iktidara adımını atmış, Cumhuriyetin ilanından sonra iktidara iyice oturmuştur. Cumhuriyet dönemi, kapitalizmin gelişmesi, feodalizmin tasfiyesi dönemi olmuştur. Eğer Türkiye'nin önündeki aşama bir ulusal demokratik devrimse, demokratik devrim esas olarak tamamlanmamışsa, özellikle Cumhuriyetin ilânından sonra görülen değişiklikler neyin ifadesidir?"

Ulusal Kurtuluş Savaşı sırasında ve Cumhuriyet döneminin ilk yıllarında, Türkiye'de demokratik nitelikli kimi değişikliklerin yapıldığı doğrudur. Ancak, üst yapıda yarım-yamalak gerçekleştirilen bu değişiklikler, işçi sınıfı ve emekçiler açısından bir kazanım sayılsa bile "devrim" olarak nitelenemezler. Nitekim bu güdük ve sınırlı kazanımlar bile çok geçmeden burjuvazinin saldırılarıyla geri alınmış, burjuvazinin önderliğindeki "Ulusal Devrim", henüz demokratik devrim aşamasına ulaşamadan geri döndürülmüş ve emperyalizme bağımlılık politikası, Türkiye'yi yeniden bir ulusal bağımsızlık savaşıyla karşı karşıya getirmiştir.

Bizim Ulusal Kurtuluş Savaşımızın "demokratik" yanı çok cılız kalmıştır. Bu sonuç, harekete önderlik eden güçlerin sınıfsal karakteriyle doğrudan bağlıdır. Burjuvazinin öncülük ettiği devrimler, onun dar sınıf çıkarlarının çerçevesini aşamaz. Toplumun giderek hep daha çok demokratikleşmesi sürecini geliştiremez. Ve nihayet, sosyalist devrime giden yolları işçi sınıfına açamaz. Demokratik kazanımları geliştirmenin ve daha ileri bir toplum biçimine ulaşmanın biricik güvencesi, yalnız sosyalist devrime değil, demokratik devrime de işçi sınıfının öncülük etmesidir. Bolşeviklerle Menşeviklerin, yani işçi sınıfı sosyalistleri ile burjuva sosyalistlerini ayıran özelliklerden biri de budur. Lenin, "Demokratik Devrimde Sosyal Demokrasinin İki Taktiği" adlı ünlü yapıtında şöyle der:

"Burjuvazinin demokratik devrimdeki yeri kaçınılmaz olarak kapitalist toplumda tuttuğu yerden ileri gelmektedir. Buna karşılık, proletaryanın sınıf olarak durumu, onu tutarlı demokrat olmaya zorlamaktadır. Burjuvazi, demokratik ilerlemenin proletaryayı güçlendirmesinden korktuğu için geçmişe dönüktür. Zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi olmayan prolatarya ise, demokrasi yoluyla bütün dünyayı kazanacaktır. Bundan ötürü burjuva devrimi demokratik dönüşümler bakımından ne kadar tutarlı olursa, yalnız burjuvazinin işine yarayan değişmelerle sınırlanması o ölçü de azalır. Burjuva devrimi ne kadar tutarlı olursa, proletarya ile köylülere demokratik devrimde o kadar çok faydalar sağlar.

Marksizm proletaryaya, burjuva devrimine katılmamayı, bu devrimden uzak kalmayı, yönetimi burjuvaziye vermeyi değil, tam tersine, devrime en enerjik biçimde katılmasını, devrimi sonuna kadar götürmesini ve ardıcıl bir proleter demokrasisi uğrunda en kesin savaşı yürütmesini öğretir"

BURJUVAZİNİN İLERİCİLİĞİ

Bilinen nedenlerle Türkiye'nin Ulusal Kurtuluş Savaşı'na işçi sınıfı öncülük edememiştir. Ulusal burjuva devriminin "demokratik devrim"e dönüşememesinin nedeni budur. Yurda dalan emperyalistlere karşı savaşırken ilerici olan burjuvazi, siyasal bağımsızlık kazanıldık - tan sonra namlunun ucunu işçi sınıfına ve emekçi halka çevirmiştir. Böylece ulusal burjuvazi, sömürücü bir sınıf olmaktan gelen öteki yüzünü; yani gerici, emperyalizmle uzlaşıcı karakterini ortaya koymuştur.

Batıda genel olarak, burjuvazinin ilericiliği, feodalizme karşı kesin savaş yürüttüğü dönemde belirmiştir. O, feodalizmi devrimci yoldan silip-süpürerek, eski yapıyı tuzla buz ederek, yerine kendi üretim ilişkilerini ve buna uygun düşen üst-yapı kurumlarını kurmuştur. İşçi sınıfı da feodalizme karşı savaşında burjuvaziyi desteklemiş, "özgürlük, kardeşlik, eşitlik" gibi sloganlara sahip çıkmıştır. Burjuvazi feodalizme karşı mücadelesinde yararlandığı işçi sınıfına böylece kimi demokratik haklar tanımak zorunda kalmış - tır. İşçi sınıfı ve öteki emekçi kesimler bu burjuva devrimlerine katılabildikleri ve kendi bağımsız istemlerini etkili biçimde yükseltebildikleri ölçüde burjuva demokrasisinin sınırları da genişletilebilmiş "demokratik devrim" sonucunu veren köklü dönüşümler gerçekleştirilebilmiştir.

Türkiye'de ise burjuvazinin ilericiliği, daha çok Ulusal Kurtuluş Savaşı sürecinde, emperyalizme karşı savaşırken belirmiştir. Ve batıda burjuva devrimlerinin feodalizme karşı demokratik karakteri öne çıkarken, Türkiye'de emperyalizme karşı ulusal karakteri ağır basmıştır. Bu yüzden de "Ulusal Devrim", ulusal bağımsızlığı elde etmekle yetinmiş, ekonomik ve toplumsal alanda demokratik dönüşümlerden titizlikle kaçınmıştır. Türkiye burjuvazisi feodallere karşı batı burjuvazisi gibi, ve sonuç alıcı bir savaş yürütmemiştir. Bir yandan zayıflığı, öte yandan gelişmekte olan işçi sınıfından korkusu, onu feodallere karşı radikal davranma yeteneğinden yoksun bırakmıştır. Türkiye'de feodalizm çözülmüş ve egemen bir üretim biçimi olmaktan çıkarılmış olmakla birlikte, feodal kalıntılar 50 yıldır temizlenememiştir. Özellikle Doğu ve Güney Doğu Anadolu'da bu kalıntılar oldukça yaygın ve etkilidir. Bugün bile Türkiye'de 742 köyün, insanlarıyla birlikte alınıp satıldığı bir gerçek - tir. Resmi istatistiklere göre ülkemizde topraksız köylü ailelerinin sayısı 2 milyonun üstündedir. Burjuvazi, demokratik bir toprak reformuna hiçbir zaman yanaşmamış, köylülerin toprak isteklerini daima jandarma zulmüyle bastırmaya çalışmıştır. İşçilere ve yoksul köylülere böylesine amansız davranan burjuvazi, beylerle, paşalarla, toprak ağalarıyla sarmaşmayı sınıfsal çıkarlarına daha uygun bulmuştur. Böylece feodalleri devrimci yolla temizleme yerine, devrimci olmayan yolla, yavaş yavaş kapitalist çiftçiler haline dönüştürme yolunu seçmiştir.

HANGİ DEMOKRATİK ORTAM?

Türkiye'de 53 yıllık cumhuriyet döneminin 33 yılı sıkıyönetimlerle geçmiştir. İşçi sınıfının siyasal örgütü Türkiye Komünist Partisi'nin 55 yıllık yaşamında legal-açık çalışabildiği süre, toptopu iki-üç yıldır.

Kemalistler, uzun yıllar Türkiye'de bir burjuva "muhalefet"e bile izin vermediler. "İmtiyazsız-sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz!" safsatasıyla sınıfların varlığını açıkça inkâra kalkıştılar. Kurdukları "tek parti-tek şef" sistemi ile halkın bütün demokratik haklarını çiğnediler. İşçi sınıfının partisini, sendikalarını yasakladılar. 1946'da sözümona "çok partili rejim"e giriş sırasında sağlanan bazı sınırlı özgürlükler de hemen geri alındı. O yıllarda legal olarak kurulabilen sosyalist partilerin varlığına demokratik(!) burjuvazi 6 aydan fazla tahammül edemedi.

Bu örnekleri alabildiğine uzatmak işten bile değil. Türkiye'nin bugünkü manzarası ise açık-seçik, gözler önünde. Elde kalabilen demokratik hakların en küçük kırıntıları bile yok edilmek tehlikesiyle karşı karşıya...

Ülkemizde burjuva anlamda bile hiçbir zaman doğru dürüst gerçekleşmeyen demokramokrasi böylesine tehlikede iken ve demokrasi için savaş günün en ivedi sorunu olarak gündeme gelmişken, yığınları "sosyalist devrim" belgisiyle proletarya diktatörlüğü uğrunda harekete geçirmeyi düşünmek, bilimsel sosyalistlerin değil, ancak ütopyacı maceracıların işi olabilir.

Ulusal bağımsızlıktan; barış, demokrasi ve toplumsal ilerlemeden yana tüm güçleri emperyalizme ve faşizme karşı "Tek Cephe"de birleştirmenin güncel önem kazandığı bir sırada "sosyalist devrim" belgisini yükseltmek, ilerici güçlerin birliğini bozmaktan başka işe yaramaz. Sosyalistler, toplumun içinde bulunduğu aşamayı, sınıf çelişkilerini doğru değerlendirmek ve doğru belgilerle yığınlara doğru hedefler göstermek zorundadır.

Sosyalizm, işçi sınıfının son amacıdır. Ama bu son amaca ulaşabilmek için bazı zorunlu ara aşamalardan geçmek gerekiyor. Çünkü bugünden yarına sosyalizme ulaşmak olanaksızdır. Bu zorunlu aşamaları atlayarak sosyalizme kestirmeden ulaşmaya çalışanlar, tarihsel deneyle - rin de çok açık biçimde gösterdiği gibi, oraya hiçbir zaman ulaşamamışlardır.

Türkiye'de sosyalizmin kurulmasını gerçekten isteyen her işçi sınıfı devrimcisi için, bugün önde duran görev, demokrasinin sınırlarının alabildiğine, en son sınırına kadar genişletilmesi ve sosyalizme giden yolu açan bir demokratik devrimin gerçekleştirilmesidir. Bu görev öylesine açık-seçik ve öylesine somuttur ki, Behice Boran bile konuşmasının bir yerinde şunları söylemekten kendini alamamaktadır:

"Devrimci hareketin önümüzdeki gündem maddesi, toplumun demokratikleştirilmesi mücadelesidir."

Behice Boran, "toplumun "demokratikleştirilmesi" sorununu devrimci hareketin en ivedi görevi saydığına göre, Türkiye'de önde duran görevin "demokratik devrim" olduğunu, farkında olmadan kabullenmiş olmuyor mu? Bu çelişkiyi açıklamak gerçekten güçtür. Yoksa Boran'ın "toplumun demokratikleştirilmesi" dediği şey, "demokratik devrim"den, bir başka deyimle "ileri demokrasi"den farklı birşey mi?

Kuşkusuz, işçi sınıfı devrimcileri, son amaçları olan sosyalizmi, bütün amaçları - nın başına koyarlar. Bütün amaçları, bu son amaçla sımsıkı bağlı ve uyumlu tutarlar. Sosyalist devrimle demokratik devrimin -hele günümüz koşullarında- bıçakla kesilmiş gibi birbirinden ayrılmayacağını bilirler. Onun tek bir devrimci sürecin iki yönü olduğunu, demokratik devrimle sosyalist devrim arasında Çin duvarı bulunmadığını gözden uzak tutmazlar. Ama, bu iki devrim aşamasını bir ve aynı sayarak birbirine karıştırmak gibi bir büyük yanılgıdan da uzak dururlar. Ve sosyalist devrimi gerçekleştirebilmek için işçi sınıfının demokrasiye, özgürlüğe herkesten çok gereksinme duyduğunu bir an bile akıldan çıkarmazlar.

ULUSAL DEMOKRATİK DEVRİM

Buraya kadar söylediklerimizle anlatmak istediğimiz Türkiye'de -Ulusal Kurtuluş Savaşı ve Cumhuriyetin ilk yılları da dahil olmak üzere- bir "demokratik devrim" in gerçekleşmediğidir. Bize göre Ulusal Kurtuluş Savaşı'mızın anti-emperyalist yanını inkâr etmek ne denli yanlışsa, onun bir "demokratik devrim" olduğunu söylemek de o ölçüde yanlıştır. Fakat Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın niteliğini şöyle ya da böyle olması bile, bugün Türkiye'de bir demokratik devrim zorunluluğunu ortadan kaldıramaz. Çünkü "demokratik devrim her ülkede bir kez yapılır" diye bir kural yoktur. Demokratik kazanımlarını yitirdikleri için ikinci, üçüncü kez demokratik devrim yapmak zorunda kalan ülkelerin sayısı az değildir. Bir kez daha vurgulayalım ki, demokratik devrimin kalıcı ve sosyalist devrime yol verici olması, ancak bu devrime işçi sınıfının öncülük etmesiyle mümkündür.

Türkiye'de bugün önde duran devrimin niteliği hem ulusal hem de demokratik'tir. Ulusaldır; çünkü ülkemiz, emperyalizme bağımlılık politikası sonucu büyük ölçüde zedelenen ulusal bağımsızlığını yeniden kazanmak durumuyla karşı-karşıyadır. Demokratiktir; çünkü Türkiye' de demokratik hakların geniş letilmesi güncel önem taşımaktadır.

Nitekim Türkiye Komünist Partisi'nin yeni programında da "sosyalist devrim"e ulaşmak için ileri demokratik

ARKASI 4. SAYFADA

MADRİT'TE GREVCİ METAL İŞÇİLERİNİN BİR TOPLANTISI

İspanya'da halk,eski rejimin devamcılarına ödün vermiyor

Madrit ve çevresinde başlayan grev ve direnişler bugün bütün ülkeyi sarmış durumda.

İspanya'da faşist Franco'nun ölümünden sonra,anti-faşist güçlerin demokrasi savaşımı daha bir hız kazandı. Grevler, direnişler, gösteriler bütün ülkeyi sardı. 13 Aralık 1975'de işbaşına geçen hükümet ise, liberal görünme çabalarına rağmen eski rejimi sürdürmek istiyor. Franco'nun 3 bakanı da bu hükümet içinde görev aldı. İspanya'yı Ortak Pazar ve NATO içinde görmeyi ne zamandan beri arzulayan Batı Avrupa ve Amerikan emperyalistleri yeni hükümete alkış tutuyorlar. Doğaldır ki, açıktan açığa faşist bir diktatörlük olmayan, fakat her uygulamasıyla gericilerin, emperyalistlerin dümen suyundan giden bir hükümetle işbirliği yapmak bunların son derece işine gelir. Emperyalizm İspanya'yı, Portekiz, Yunanistan ve İtalya'daki gelişmeler sonucunda Akdeniz'de aleyhine bozulan dengeyi düzeltebilecek bir anahtar olarak görüyor.

GREV VE DİRENİŞLER

İspanya ilerici güçleri ise, gericilerin bu planlarını suya düşürmeye kararlı olduğunu gösteriyor. Geçtiğimiz kasım ve aralık aylarında teker teker başlayan grev ve direnişler, ocak ayı ortalarında doruğuna ulaştı. 14 ocakta sadece başkent Madrit ve çevresinde çeşitli iş kollarında çalışan 319000 emekçi grevdeydi. Bugün ise grev dalgası bütün ülkeyi sarmış durumda. Emekçiler bu direnişlerinde ekonomik isteklerinin yanısıra İspanya halkının bir takım demokratik isteklerini de dile getiriyorlar. Bunların başında:

- Ülkede demokratik hak ve özgürlüklerin sağlanması,
- Tüm politik tutukluların serbest bırakılması,
- Faşist diktatörlük devrinde yurt dışına sürülen veya yurt dışında yaşamak zorunda kalan yurtseverlerin dönmelerine izin verilmesi, ve
- İspanya Komünist Partisi'ne özgürlük tanınması geliyor.

Örgütsel olarak "Demokratik Cunta" ve "Demokratik Platform" tarafından temsil edilen demokratik muhalefet, geçmiş karanlık günlerle bütün bağların kopartılmasını, bütün demokratik hak ve özgürlüklerin sağlanmasını istiyor. İlk fırsatta seçimlerin yapılmasını, İspanya'da devlet biçiminin ülke çapında yapılacak olan bir referandumla saptanmasını talep ediyor.

DON CARLOS'UN ALDATMACALARI

İspanya'daki gerici güçler, anti-faşist güçlerin baskıları karşısında bazı ödünler vermeyi yeğ tutuyorlar. Bazen de bazı aldatmacalardan yararlanıyor, kendilerine "demokratik" görünümü vermeye çalışıyorlar. Nitekim Kral Don Carlos'un başa geçer geçmez çıkardığı "genel af" bunun somut bir örneğidir. Bu, genel olmaktan çok uzak, hapishanelerin kapılarını daha çok âdi suçlulara açan, fakat gerçek yurtseverleri, ilericileri, sosyalistleri ve komünistleri demir parmaklıklar arkasında tutmayı sürdüren bir "af"tı.

Ancak,ilerici güçler bu yutturmacayı kabul etmediler. Affın kapsamının genişletilmesi, tüm politik tutukluların serbest bırakılması için direnişler, gösteriler örgütlediler. Ünlü Carabanchel Hapisanesi önünde yapılan protesto gösterileri sonucunda hükümet bazı politik tutukluları serbest bırakmak zorunda kaldı. İspanya Komünist Partisi Merkez Komitesi üyesi Simon Sanches Monero da bunlar arasındaydı.

Bugün İspanya'da gerici güçler, karşı saldırıya geçer, Franco devrinin kanlı yöntemlerine sarılırlarsa, güçlü bir toplumsal patlamanın kaçınılmaz olacağını çok iyi biliyorlar. Bu nedenle de yükselen demokrasi savaşımı karşısında bazı geçiştirici ödünler veriyorlar. Fakat İspanya halkı, tüm demokratik hak ve özgürlüklerini elde etmek için sonuna kadar savaşmakta kararlı olduğunu göstermektedir.

SBKP'NİN 25. KONGRESİ 24 ŞUBATTA YAPILACAK

25. Kongre, dünya komünist hareketi için tarihsel bir önem taşıyor

Sovyet halkı, son 5 yıl içinde, 24. Kongre kararlarının ışığında, komünizm kuruculuğunda dev adımlar attı. Ekonominin bütün alanlarında büyük ilerlemeler kaydedildi. Halkın yaşam düzeyi daha da yükseldi.

Dünyada ulusal kurtuluş savaşı veren halklara her zaman yardım elini uzatan Sovyetler Birliği, Angola'da bunun en güzel örneğini verdi. Ayrıca, Helsinki Konferansı da,dünya barışının sağlanması için 24. Kongrede alınan kararlarının hayata geçirilmesinin bir bölümü oldu.

Tartışılmaya açılan 25. Kongre kararlarının en önemli maddesini onuncu beş yıllık plan kapsıyor.

Onuncu beş yıllık plan,dokuzuncu beş yıllık planın da sonuçlarından çıkılarak, ülkenin toplumsal-ekonomik gelişmesine uygun olarak formule ediliyor. Halkın yaşam düzeyinin yükselmesi, toplumsal üretimin gelişmesi, bilimsel-teknolojik devrimin ilerlemesi temeline dayanıyor.

Sovyet toplumunun gireceği yeni beş yıl, ekonomik ve toplumsal gelişme, komünizm yolunda ilerleme açısından büyük önem taşıyor. Sovyet halkının bu planı başarıyla gerçekleştirmesi,komünizm yolunda atılan bir adım daha olacak.

EKONOMİK KAZANIMLAR

24. Kongre'de onaylanan 9 beş yıllık plan, her dalda uygulandı. Ulusal Gelir % 28 oranında arttı. Ulusal gelirdeki bu artışın % 80'den fazlası, üretim teknolojisindeki gelişme sonucu edildi. Temel üretim malları % 50 gibi bir artış gösterdi. Endüstri üretiminde % 43 gibi muazzam bir artış gerçekleştirildi.

Tarım kesiminde de milyonlarca hektar arazi, tarıma elverişli duruma getirildi.

Bütün bu gelişmelerin ışığında, 25. Kongre'de onaylanacak olan 10. beş yıllık plan daha büyük kazanımlar öngörüyor. Yeni plana göre, endüstri üretimindeki artış % 35 dolaylarında olacak.

KRASNOYARSK BARAJI YAPIMINDA İŞÇİ VE MÜHENDİSLER

Mao kliği Angola halkının savaşını arkadan hançerliyor

Bugün Angola'da ulusal bağımsızlık, barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme den yana olan güçlerle emperyalizm ve işbirlikçileri arasında kıyasıya bir savaş sürüyor.

Emperyalizm ve uluslararası gericilik, kukla örgütleri FNLA ve UNITA eliyle mevzilerini korumak için çabalıyor. Emperyalizm bugüne dek,Angola'yı elinde tutabilmek için her yolu denemiş, CIA kanalıyla buradaki kuklalarına gemiler dolusu silâh ve cephane göndermişti.Ancak burada asıl ilginç olan,Çin'in başına çöreklenen Mao kliğinin Angola'da oynadığı oyunlardır.

ÇİN-FNLA İLİŞKİLERİ

Mao kliğinin halk düşmanı FNLA örgütüyle "kardeşçe" ilişkileri 1963 yılında başladı. Aralık 1963'de Çin'in o zamanki başbakanı Çen yi, FNLA'nın yöneticisi Roberto Holden ile bir görüşme yaparak,Çin'in bu örgüte yardımda bulunacağını vadetti. Bir süre sonra da MPLA içinde solak bir grup türeyiverdi. MPLA'yı "silâhlı mücadeleyi reddetmek ve emperyalizmle uzlaşmak"la suçlayan bu grup, daha sonra FNLA ile birleşti.

Afrika basınında bu gelişmeler sürekli olarak yakından izlenmiş, Çin ile ABD yetkililerinin FNLA'ya yardım konusunda yaptığı görüşmeleri açıklayan yazılar yayınlanmıştır.FNLA'ya silâh yardımının arttırılması, askeri uzman ve danışmanlar gönderilmesi hep bu toplantılarda alınan kararlar ışığında gerçekleştirildi. Çin,FNLA örgütüne ilk ağızda 119 askeri danışman gönderdi. Bu danışmanlar, köylerden toplanmış, eli silâh tutanları halkın gerçek kurtuluş örgütü MPLA'ya karşı savaşa hazırladı.

FNLA'nın başkanı, CIA ajanı Roberto Holden,6 haziran 1975'te Fransız "Le Monde" gazetesine verdiği bir demeçte "Benim bütün askerlerimi Çinliler yetiştiriyor. Ben onlara hayranım çünkü onlar bana koşulsuz yardımda bulunuyorlar" demiştir.

UNITA'YI DA DESTEKLİYORLAR

Mao kliği bununla da kalmayıp, ırkçı Güney Afrika devletinin desteklediği UNITA'ya da yardımda bulunuyor. Afrika basınında bu yardımların Britanya yoluyla, Britanya'da yaşayan Güney Afrikalı T. Bush adında bir papaz aracılığıyla gönderildiği açıklandı.

ZAFER ANGOLA HALKININ OLACAKTIR

Emperyalizm ve Çin'in ortaklaşa tezgahladığı bütün bu oyunlara karşın,Angola'da MPLA yeni zaferlere koşuyor. Kuzeyde FNLA birlikleri bozguna uğratıldı. Örgütün yöneticisi CIA ajanı Roberto Holden Angola'dan kaçtı. Güneyde,Güney Afrika Cumhuriyeti ordularını geri çekmek zorunda kaldı. Amerikan Kongresi, Vietnam yenilgisinden çıkardığı derslerle Angola'ya"yardım"göndermeyi reddetti. Britanya ise son bir ümit olarak 500 kiralık katili Angola'ya gönderdi.

Angola halkı, onun tek gerçek kurtuluş örgütü olan MPLA, Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin yardımlarıyla nihai zafere hergün biraz daha yaklaşıyor. Zafer Angola halkının olacaktır!

AVRUPA TÜRKİYELİ KADINLAR FEDERASYONU'NUN 1. ÖRGÜT TEMSİLCİLERİ TOPLANTISI YAPILDI

Avrupa'daki kadınlarımızın örgütlenmeleri gelişiyor

1975 Dünya Kadınlar Yılı gerek Türkiye'deki gerekse Avrupa'daki kadınlarımızın örgütlenmesinde bir atılım yılı oldu. Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde çalışmakta olan Türkiyeli kadın emekçilerin kurdukları kadın birlikleri hızla gelişerek "Avrupa Türkiye Kadınlar Federasyonu" çatısı altında birleştiler.

Geçtiğimiz hafta sonu Federasyonun ilk Örgüt Temsilciler Kurulu toplantısı yapıldı. Çok canlı geçen toplantıda kadın emekçilerimiz, karşılaştıkları güçlükleri tartıştılar, sorunların çözümlenmesi yolunda karşılıklı deneyim ve fikir alışverişi yaptılar, ilerdeki çalışmalarında yol gösterici ve eylem birliği sağlayıcı kararlar aldılar. Belçika Türkiyeli Kadınlar Birliği ve Kaiserslautern Türk Kadınlar Derneği'nin de katılmalarıyla üye sayısı altıya çıkan ATKF'nin Örgüt Temsilciler Kurulu, Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi'ne üye olmaya da oybirliğiyle karar verdi.

İNGİLTERE TÜRKİYELİ KADINLAR BİRLİĞİ KONGRESİ 14 ŞUBATTA YAPILACAK

İngiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği, başarılı bir çalışma yılını daha geride bırakıyor. Şubat ayının 14'ünde yapılacak olan Genel Kurul hazırlıkları yoğun bir biçimde sürdürülmekte. Genel Kurul'da geçen dönem çalışmaları değerlendirilecek, önümüzdeki dönem için yeni çalışma alanları saptanacak.

8 MART GECESİ HAZIRLIKLARI SÜRÜYOR

8 Mart, 1910 yılından beri dünyanın her tarafında "Emekçi Kadınlar Günü" olarak kutlanmaktadır. Kadın örgütleri ve kadın haklarını savunan tüm ilerici kuruluşlar, bu günde, toplantılar, yürüyüşler ve eğlenceler düzenler, kadın hakları için verilen savaşımın, geniş emekçi kitlelerinin barış ve demokrasi savaşımından koparılamayacağını belirtirler.

8 Mart'ı geçtiğimiz yıl, tüm dünya kadınları ile birlikte kutlayan İngiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği, bu yıl da 8 Mart'ta bir gece düzenleyecek. Çeşitli eğlencelerin yer alacağı gecede bir kültür programı sunulacaktır. Bilgi almak isteyenler Kadınlar Birliği'ne başvurabilirler.

ÖZGÜRLÜK SAVAŞÇISI ROBESON ÖLDÜ

Amerikalı zenci özgürlük ve insan hakları savaşçısı Paul Robeson 24 ocakta 77 yaşında öldü. Bütün yaşamı boyunca yılmadan savaşan Robeson, bir sanatçı olarak da milyonların kalbini kazanmıştı.

Bir sanatçı olarak her zaman ilericiliğin hizmetinde olan Robson'un müca delesini, Nazım Hikmet de bir şiirinde dile getirmiştir.

Robeson'un ölümü ilerici insanlık için acı bir kayıptır.

FAŞİST ZORBALAR

BAŞTARAFI 1. SAYFADA

baskı ve terör uygulamaya ve sendikaları bölmeye çalışırken diğer yandan da çeşitli oyunlarla CHP'yi sol cepheden ayırmaya çabalıyorlar. Bu amaçla, burjuvazinin "akıllı" sözcüleri hızlı bir çalışma içine girdiler. AP saylavı Sebati Ataman bir konuşma yaparak, "solun tümüne karşı cephe almak yanlış olur" dedi. Bunun hemen ardından MSP ve CGP sözcüleri bildiriler yayımlayarak ve demeçler vererek aynı görüşleri paylaştılar. "Anarşi"yi solun tümünün değil "illegal çalışan bir kesiminin" yarattığını ileri sürdüler. Bu arada sevimli görünmek ve "ılımlı" sola "sorumlu" davrandıklarını göstermek için de "faşistler de kötü işler yapıyor" gibi bazı laflar etmeyi de unutmadılar.

Bu gelişmeler rastgele değildir. Gerici, işbirlikçi burjuvazi sol güçler cephesini bölmek için yeni yeni yol lar aramaktadır. Malatya'da düzenlenen Kızıldere tipi katliam ve yaratılmaya çalışılan provokasyon da bu çabanın bir parçasıdır. Ne var ki bu tertipler, gelişmelerin bilincinde olan demokratik güçler tarafından boşa çıkarılmaktadır.

İlerici, demokratik güç - ler birliğini koruduk ça, işçi sınıfının politik hareketi güçlendikçe faşizm, hedefine ulaşamayacak, İhanet Cephesi ergeç yıkılacaktır.

FRANSA TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ KONGRESİ YAPILDI

31 ocakta Grenoble şehrinde yapılan Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği kongresinde, Maocular, bölücü ve karşı devrimci yüzlerini bir kez daha ortaya koydular. Kongre boyunca dünyadaki ve Türkiye'deki devrimci güçlere, işçi sınıfına, DİSK'e küfür ettiler. Ancak ilerici, yurtsever öğrenciler, Maocuların sayısal üstünlüğüne rağmen geri çekilmediler; Maoculuğun karşı-devrimci özünü, faşistlerle nasıl işbirliğine gittiğini teşhir ettiler.

Kongreyi, küçük bir farkla Maocular aldılar. Bu, devrimci öğrenciler için bir gerilemedir. Bu gerilemenin nedenini en başta Fransa'daki devrimci öğrencilerin çalışmalarındaki eksikliklerde aramak gerekir. Ayrıca, İngiltere, Belçika ve Hollanda'dan gelen devrimci öğrencilerin kongreye geç katılmaları da Maocuların işine yaradı. Avrupa'daki devrimcilerin, öğrenci içinde çalışmaya önem vermemesinden Maocular yararlanmaktadır.

Devrimciler, bundan böyle öğrenci sorununa daha ciddi olarak eğilmelidir. Gerileme geçici bir olgu olacak, Maocuların FTÖB'ü yozlaştırması na izin verilmeyecektir.

UP VAR

OLANDIRILDI »

ümitle beklerdim. Parayı ıtırdığım için geri ;eki- ıedim. Sonra aynı adam Tür 'eden ticaret yapacağına verdi. Türlü hile yolla- ła anlımın teriyle kazan- ım paraları elimden çekti

Ü- sene boyunca bu böy- sürdü ve bu müddet zarfın çocuklarıma hiç para gön-

Hasan Pekin'in 3000 paundunu dolandıran A.Tayban İsmail.

Reform çıktı sevinçliyiz hepi
Belki faydalanır mezarımı

Yılmaz POI

kaptıran Samsunlu İsmet Ka han ve Sivaslı Şaban Tamer dece iki örnektir.

Hasan Pekin'i A.Tayban mail'e bu paraları verirk gören Türkiye'li 5 işçi "(rekirse mahkemede şahitlik yapabiliriz." demişlerdir. va açılacağı için bu arkad

HASAN PEKİN'İN HAKKINI ARAYACAĞIZ

İşçilerin 200 bin paund parasını dolandırma suçuyla yargılanan İsmail Tayban'ı, İŞÇİNİN SESİ bundan iki yıl önce teşhir etmişti.

GAZETEMİZ DOLANDIRICILARI TEŞHİR EDİYOR

27 ocak tarihli "Hürriyet" gazetesinde "Büyük traktör yolsuzluğu" başlıklı bir manşet haber yayımlandı. Burada Erdoğan Savaş ve İsmail Tayban adlı iki dolandırıcının Britanya polisi tarafından tutuklanıp mahkemeye sevkedildiği bildiriliyor. Bu iki dolandırıcının bugüne kadar işçilerimizden 200 bin pound para dolandırdığı açıklanıyor.

İŞÇİNİN SESİ, bundan iki yıl önce 15 şubat 1974 tarihli sayısında dolandırıcılardan İsmail Tayban'ı teşhir etmişti. İTİB de, Tayban'ın £3000 parasını dolandırdığı Hasan Pekin'e mahkemede yardımcı olmuştu.

İsmail Tayban örneklerden sadece bir tanesidir. Çevremizde, "traktör alacağım, pasaportunu uzatacağım" diye vaadlerde bulunup, işçilerin paralarını çarpan birçok dolandırıcı var. Geçen sayımız da da Reuben Davis adlı dolandırıcıyı teşhir etmiştik. Bunlar, arkadaşlarımızın dil yol, yöntem bilmemelerinden yararlanıp, onların sırtından para "kazanıyorlar".

Bunlara karşı uyanık olalım. Alınterimizle kazandığımız paraları üçkağıtçılara, dolandırıcılara kaptırmayalım. İşçi arkadaşlarımız her hangi bir işi olduğunda İTİB'e başvurmalıdırlar. İTİB, her zaman olduğu gibi, en ufak bir karşılık gözetmeden arkadaşlara elinden gelen yardımı gösterecektir.

ÖNÜMÜZDEKİ İLK HEDEF

BAŞTARAFI 2. SAYFADA

bir aşamadan, yani ulusal demokratik devrim aşamasından geçmenin zorunlu olduğu belirtiliyor. Emperyalizmin ve onunla sarmaşan büyük burjuvazinin, büyük toprak sahiplerinin egemenliğini kırmak, belli başlı üretim araçlarını, büyük ticareti, bankacılığı, sigortacılığı kamulaştırmak ve işçi sınıfının, emekçi halkın demokratik haklarını genişletmek, bu aşamanın belirleyici özellikleridir.

Böylesi bir aşamaya işçi sınıfı ve köylülüğün bağlaşıklığı ve barış, demokrasi, toplumsal ilerlemeden yana bütün ilerici güçlerin ortak savaşımıyla ulaşılacaktır. İlerici güçlerin doğru devrimci belgiler ve ilkeler etrafındaki devrimci birliği, savaş arkadaşlığı, bu açıdan yaşamsal bir önem taşımaktadır.

Yer darlığı yüzünden TİP'in ulusal burjuvazi konusundaki görüşlerini gelecek sayımızda ele alacağız.

ATTF BÖLGESEL DELEGELER KURULU TOPLANTISI YAPILDI

Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu (ATTF) Bölgesel Delegeler Kurulu, 31 ocak-1 şubat arasında Gelsenkirchen'de toplandı. Çalışma raporlarının okunmasından sonra açılan tartışmalarda özellikle örgüt içi sorunlar üzerinde duruldu. Önümüzdeki dönem çalışmalarının hangi alanlarda yoğunlaştırılması gerektiğinin de görüşüldüğü toplantıda, eğitim, öğrenciler ve 1 Mayıs hazırlıkları konusunda kararlar alındı. Türkiye'deki faşist baskılara karşı tepki eylemlerinin ve Federal Alman Hükümet'nin çıkarmaya çalıştığı işçi düşmanı yeni kanunlara karşı direnişin, önümüzdeki dönem çalışmalarında ağırlık kazanması kararlaştırıldı.

BDK, ATTF'ye üyelik için başvuran üç yeni derneğin üyelikleri onayladı. Böylece Gelsenkirchen Türkiyeli İşçiler Derneği, Hollanda Türkiyeli İşçi Birliği, Dortmund Türkiyeli İşçiler Derneği ve Düsseldorf Çalışma Grubu ATTF'ye katıldılar.

KIBRIS TÜRK DEMOKRASİ DERNEĞİ'NİN 4. OLAĞAN GENEL KURULU YAPILDI

Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği'nin 4. Olağan Genel Kurulu 25 ocakta yapıldı. Genel Kurul'a katılan delegeler, Kıbrıs sorununun ancak Birleşmiş Milletler kararları ışığında çözümlenebileceğini belirttiler. Genel Kurul'da, İTİB'den de bir temsilci hazır bulundu ve başarı mesajı okudu.

EĞİTİM

BAŞTARAFI 1. SAYFADA

lelikle, okullarından toplattırılan kitapları Belediye kitaplığında okuma olanağına kavuşacağını söyleyerek, düşünce özgürlüğüne karşı girişilen saldırıyı kınadı.

Avrupa'daki işçilerimiz Ali Naili Erdem'i iyi tanırlar. Bu adam, Çalışma Bakanı iken, 1973'ün yazında Batı Almanya'ya geldi. Frankfurt'ta yaptığı bir toplantıda işçiler tarafından soru yağmuruna tutuldu. Sorular karşısında köşeye sıkışan bu azılı anti-komünist, işçilere "anarşistler" diye saldırdı. Sonra da Alman polisini yardımına çağırarak kaçacak delik aradı.

BATI BERLİN'DE TÜRKİYELİ İLERİCİ ÖĞRENCİLERİN BAŞARISI

Batı Berlin Türkiyeli Öğrenci Birliği'nin Genel Kurulu 24 ocakta yapıldı. Genel Kurul'a 200'e yakın öğrenci katıldı. İlerici, demokratik öğrenciler Maocuları yenilgiye uğratarak seçimleri kazandılar. Genel Kurul'dan sonra bir bildiri yayımlanarak Yusuf Küpeli'ye özgürlük tanınması istendi.

Çetin Savaş

İŞÇİNİN SESİ ....15 Günlük İşçi Gazetesi
SAHİBİ: ....İNGILTERE TÜRKIYELI ILERICILER BIRLIĞI
.......(Avrupa Turkiyeli Toplumcular Federasyonuna bağlıdır)
YAZIŞMA ADRESİ ....56 Mansfield Rd. ILFORD. ESSEX. ENGLAND
MASRAFI: 10 p. .... Yıllık Abone 4£ (sterlin) (Almanya için 40 DM)